

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra ROESKILDE DOMKIRKE

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871779184/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Og siger: Saadan Heltens Minde staaer!
Selv naar til Støv hans Legem længst er blevet,
Ey Tidens matte Haand hans Død formaaer.

Det Navn som Sagas Griffel dybt har skrevet,
Det sletter ingen Alders Taager ud,
Det lever herligt, som det før har levet.

Skjønt Fanen, hist, er vorden til en Klud,
Saa vidner dog den lange, stærke Stang
At Fienden blegnet faldt, paa Heltens Bud.

Hiin Glavind truer end med Undergang,
Skjønt sort og rusten den paa Kisten hviler,
Og Guldets bortslidt er af stærke Fang.

Hvor sælsomt Solen ind i Kirken smiler!
Som Oldtid smiler i den nye Tid,
Saa smiler Nutid ind, hvor Oldtid hviler.

Ak see den blinde Snedkers fromme Flid!
Et Taarn af Blødetræe, til Herrens Ære,
Han trolig skar, og satte her det hid;

At paa hans Andagt Tegn det skulde være.
Skjønt dunkelt var hans Syn, lys var hans Siel,
Da famlende hans Hænder det mon skiere.

Med Farve dækt er Kirkestolens Pæl,
Hvor saae jeg Egeplanken selv dog gierne,
Paa dette Sted, hvor hellig er hver Fiel.

Om Nutids Glimmer og om Oldtids Kierne
Taust vidner dette rødblaa Stolestad,
Hvor Overfladen skal om Alting værne.